

Korean vapautumisesta 70 vuotta

Euroopan seminaari pidettiin Helsingissä

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 70-vuotta Korean niemimaan vapautumisesta japanilaisten imperialistien vallasta. Vuospäivän kunniaksi Suomi-Koreaseura järjesti Euroopan seminaarin Kirjan talolla Helsingissä 5.9. Seminaariin saapui Korea ystävyysseurojen edustajia Ruotsista, Tanskasta, Ranskasta, Espanjasta ja Puolasta. Seminaariin saapui myös delegaatio Korean demokraattisesta kansantasavallasta, ulkomaisten kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö Kyong Il Ryu sekä Länsi-Euroopan jaoston päällikkö Ri Yong Man. Tilaisuuteen osallistui myös KDKT:n Tukholman lähetystön lähetystöneuvos Kim Jong Guk vaimoineen. Seminaarialustuksissa käsiteltiin Korean niemimaan historiaa, politiikkaa ja KDKT:n saavutuksia 70 vuoden aikana. Kansainvälisen Korea-ystävyyshdistyksen (KFA) presidentti Alejandro Cao De Benos muisteli Korean kansan ankaraa taistelua imperialismia vastaan ja vapauden puolesta korealaisista olosuhteista käsin. Benos totesi: ”Buddhalaisuudessa sekä korealaisessa kulttuurissa sanotaan, että muiden onni on myös oma onni. Suuret johtajat ovat tehneet korealaisen elämästä onnellista, mutta rohkaisseet myös meitä ulkomaisia Korean ystäviä. Korean voitto Japanista oli ihmisyyden voitto barbariasta. Juche-aate selittää, että luonnon ja tulevaisuuden muuttaminen on kansanjoukkojen käsissä. Korean vapautus oli tästä osoitus.” Puola-Korea-seuran pääsihteerin tekniikan tohtori Danuta Pajak valotti Puolan ja Korean suhteiden historiaa: ”Vuodet 1948 ja 1951 ovat tärkeitä Puolan ja Korean suhteille. Puolan kansantasavalta oli kolmas maa maailmassa, Venäjän ja Kiinan jälkeen, joka tunnusti KDKT:n itsenäisyyden syksyllä 1945. Pitkästä maantieteellisestä etäisyydestä ja erilaisista kulttuureista huolimatta, diplomaattisuhteiden nopea solmiminen loi pohjan toistemme ymmärtämiselle ja molemminpuoliselle kunnioitukselle. Aivan alusta alkaen Puola tarjosi apuaan kaukaisille ystävilleen vaikka maan oma tilannekin oli sodan tuhojen takia vaikea kuten korealaisilla. Korealaisia sotaorpoja lapsia otettiin vastaan Puolaan. Sadat Korean vapautumisesta 70 vuotta Euroopan seminaari pidettiin Helsingissä 4 Korean ystävä 3/2015 puolalaiset opettajat, kasvattajat, lääkärit ja sairaanhoitajat auttoivat korealaislapsia pääsemään yli sodan kauhuista kylpylöissä Sleesiassa ja Masoviassa. Ensimmäisellä Puolan vierailullaan presidentti Kim Il Sung tapasi näitä lapsia. Korealaislapset palasivat kotimaahansa vuonna 1959. Puola auttoi Koreaa myös rakentamalla ja varustamalla ortopedisen sairaalan Hamhungin provinssiin, jota tähän päivään asti on kutsuttu nimellä ”Puolalainen sairaala”. Epäitseks apu, jota annoimme tukea tarvitseville veljillemme, vahvisti siteitä maidemme välillä ja rakensi maitamme yhdistävät sillan, johon mitkään sosiaaliset tai poliittiset muutokset eivät vaikuta. Tältä pohjalta perustettiin Puola-Korea-seura, jonka monet jäsenet huolehtivat aikanaan maassamme olevista korealaisista lapsista. Virallisesti järjestömme on perustettu KDKT:n johtajan toisen vierailun jälkeen 1982. Puolan kuuluessa itäblokkiin, sosiaaliset, poliittiset ja taloussuhteet kehittyivät onnistuneesti. Valitettavasti Puolan järjestelmän muututtua ja Korean vastaisen vihamielisen mediakampanjan seurauksena, puolalaisten ystävyystyö Korean kanssa on tullut vaikeammaksi.” Christer Lundgren, Ruotsi-Korea-seuran puheenjohtaja valotti Korean kehitystä 5000-vuoden ajalta. Poliittinen tilanne Korean niemimaalla 2000-luvulla on

heijastanut Etelä-Korean kulloistakin poliittista tilannetta. ”Kesäkuussa 2000 pohjoisen ja etelän huippukokous pidettiin Pjongjangissa ja kesäkuun 15. päivän julkilausuma hyväksyttiin. Siinä kiteytettiin kansallisen jälleenyhdistymisen periaatteet, mukaan lukien periaate: ”oman kansamme toimesta”. Perustavanlaatuisen huippukokous uuden vuosituhannen alkaessa aiheutti Korean kansassa valtavaa innostusta ja se nähtiin uutena rauhan, yhteistyön ja kansallisen jälleenyhdistymisen aikakauden alkuna. Myös kansainvälinen yhteisö suhtautui siihen innostuneesti. Kuitenkin Yhdysvaltain imperialistit olivat huolissaan Pohjois- ja Etelä-Korean uudesta lähentymisestä, joka uhkasi heikentää heidän poliittista, taloudellista ja sotilaallista hallintaansa EteläKoreasta ja myös Japanista. Presidentti George W. Bush käynnisti terrorismin vastaisen sodan 29. tammikuuta 2002 ja ilmoitti Pohjois-Korean, Irakin ja Iranin kuuluvan ”pahan akselille”, mitä pian seurasi hyökkäys Irakiin ja lisääntynyt paine Koreaa kohtaan. Silti pohjoisen ja etelän lähentyminen jatkuivat vielä viisi vuotta. Konkreettinen toimintaohjelma yhteistyön lisäämiseksi hyväksyttiin toisessa pohjoisen ja etelän huippukokouksessa lokakuussa 2007. Mutta pian sen jälkeen taantumukselliset voimat ottivat vallan Etelä-Koreassa. Siitä lähtien Korean niemimaalla on vallinnut vastakkainasettelun ilmapiiri. Rauhan aikaansaaminen edellyttää, että Yhdysvallat solmii rauhansopimuksen Korean demokraattisen kansantasavallan kanssa, lakkauttaa sotilastukikohtansa Etelä-Koreassa ja sallii korealaisten hoitaa asiansa keskenään ilman ulkopuolista sekaantumista.” Seminaarissa esitettiin myös Kommunistisen työväenpuolueen, Kommunistien liiton ja Tanskan kommunistisen puolueen tervehdykset.